

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 466. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651351004512.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Den XXIII. Søn. eff. Tri.

Collect.

ØHerre/ Wi bede/ opueck dine tro Menniskers vilie/ at de maatte || saa vere flittelige til gode gerningers fruct at gøre/ paa det/ de maa fange desstørre din mildheds lægedom/ Ved vor Herre Ihesum Christum/ som met dig leffuer oc regnerer/ etc.

Oc vnder tiden denne.

ALsommectigste euige Gud/ som haffuer formedelst din Søn/ tilsagt oss syndernis forladelse oc redning mod den euige Død/ Wi bede dig/ styrck oss met din hellig Aand/ at wi daglige voxer i troen til din naade/ ved Christum/ oc beholde en stadige haab oc tillid/ at wi icke skulle Dø/ men sødelige soffue/ oc ved din Søn Christum Ihesum paa Dommedag bliffue opueckte igen til det euige lifff oc salighed/ Amen.

Epistelen Coloss I.

DEr faare kære Brødre/ lade wi icke aff/ at bede for eder/ fra den dag/ der wi det hørde/ oc wi bede/ at i kunde opfyldis || met hans vilies bekendelse/ i allehonde Aandelig Visdom oc forstand/ At i kunde vandre verdelige faar Herren/ til al behagelighed/ Oc vere fructsommelige i alle gode Gerninger/ Oc voxer i Guds bekendelse/ oc bliffue stercke met al Krafft effter hans herlige mact/ i al taalmodighed oc langmodighed/ met glæde/ Oc siges Fadren tack/ som gjorde oss dælige til Helligens Arffuedel i Liuset/ huilcken som frelste oss aff mørckens Øffrighed/ oc sette oss i sin elskelige Søns Rige/ || i huilcken wi haffue Forløssning/ formedelst hans Blod/ som er Syndernis forladelse.

Euangelium Matthei. IX.

DEr Ihesus dette taleder met dem/ See/ da kom der en aff de Øffuerste/ oc falt ned faar hannem/ oc sagde/ Herre/ Min Daatter er nu død/ men kom/ oc 467 leg din haand paa hende/ saa bliffuer hun leffuendis/ Ihesus stod op/ oc fulde effter hannem/ oc hans Disciple. Oc see/ en Quinde/ som haffde tolf aar || hafft Blodsot/ gick bag til han nem/ oc rørde ved sømmen aff hans Klædebon/ Thi hun sagde ved sig selff/ Kunde ieg eckon røre ved hans Klædebon/ da bleffue ieg helbrede. Da vende Ihesus sig om/ oc saae hende/ oc sagde/ Ver trøstig min Daatter/ Din tro haffuer hulpet dig. Oc Quinden bleff helbrede i den samme stund. Oc der hand kom i den Øffuerstis hwss/ oc saae Pibere oc Folckens bulder/ sagde hand til dem/ Viger/ Thi pigen er icke død/ men hun soffuer. Oc de bespaattede || hannem. Men der Folcket vaar vddreffuit/ gick hand ind/ oc tog hende ved haanden. Da stod Pigen op. Oc dette røcte kundgiordis i det gantske Land.